

هو الله - ای یاران عزیز، عبدالبهاء از سجن اعظم رغماً...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۴۲

هو الله

ای یاران عزیز، عبدالبهاء از سجن اعظم رغماً لأنف اولی البغضاء به تأییدات الهیه و توفیقات صمدانیه در نهایت روح و ریحان به اقلیم ماه کنعان رحلت نمود و از الطاف حضرت رحمن امید چنانست که به عبودیت آستان موفق گردد. مختصر اینست که وداع زندان نمود و به ایوان عبودیت شتافت و در هر دمی به عتبه مقدسه جمال ابهی توجه نموده یاران روحانی و دوستان حقیقی را تأییدی ربّانی و الطافی سبحانی و قوتی ملکوتی طلبد. البتّه این تضرّع و ابتهال و تبتل و اجترّاح در درگاه عظمت ربّ الفلاح و النّجاح مقبول و مستجاب خواهد گشت. ای دوستان عزیز عبدالبهاء این قلب مشتاق به نار محبت یاران در اشدّ احتراق. هیچ صبحی بی یاد یاران بیدار نگردم و هیچ شامی جز به ذکر دوستان سر و سامان نجویم. در این دم به عجز و نیاز همدم و دل و جان منجذب دلبر آفاق و دیده به ملکوت ابهی گشوده و آن مطلع هدایت کبری را حیات ملکوتی طلبم و عون و عنایت نامتناهی خواهم. از خدا طلبم که جمیع یاران خراسان را مواقع نجوم فرماید و مظاهر الطاف حیّ قیوم نماید. مطمئن به نتایج این رجا باشید. با جناب کربلائی رضا متجاوز از سی سال است که مفارقت حاصل ولی هنوز دیدار و گفتار آن یار حقیقی در خاطر. الحمد لله به خدمت مشغول بود و به نفعات محبت الله مألوف و علیکم و علیه بهاء الله الأبهی. ع ع

مقصود بود که به هر یک نامه مخصوص مرقوم گردد ولی به جان عزیز یاران که ابداً فرصت ندارم. ع ع

ORIGINAL

AUDIO